

POSTANOWIENIE

Dnia 24 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Staryk

w sprawie z odwołania B. K.
od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w J.
o rentę z tytułu niezdolności do pracy,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw
Publicznych w dniu 24 lutego 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej odwołującej się od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 12 lutego 2015 r., sygn. akt III AUa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 12 lutego 2015 r. Sąd Apelacyjny w [...] – w sprawie z wniosku B. K. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w J. o rentę z tytułu niezdolności do pracy – oddalił apelację odwołującą się od wyroku Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w [...] z dnia 4 lipca 2014 r., oddalającego odwołanie B. K. od decyzji organu rentowego z dnia 6 listopada 2012 r., odmawiającej jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Powyższy wyrok Sądu Apelacyjnego odwołująca się zaskarżyła skargą kasacyjną. W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazano na przyczynę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania określoną w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. W ocenie autora skargi „zachodzi potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości, tj. art. 107 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i art. 278 § 1 k.p.c. poprzez

wyjaśnienie i odpowiedź na następujące pytania: 1/ Czy w sytuacji wcześniejszego pobierania przez ubezpieczonego renty z tytułu niezdolności do pracy art. 107 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych winien być stosowany w tych przypadkach, w których nie ustalono zmian w stanie zdrowia ubezpieczonego, a jedynie dokonano odmiennej oceny stanu przez cały czas niezmiennego w zakresie stopnia zdolności (niezdolności) do pracy? 2/ Czy w sytuacji stwierdzenia, iż ubezpieczony cierpi na szereg dolegliwości z zakresu odpowiadającego specjalności kilku biegłych lekarzy wystarczającym z punktu widzenia obowiązku sądu określonego w art. 278 § 1 k.p.c. jest dopuszczenie dowodu z opinii każdego z biegłych, czy też konieczne jest przeprowadzenie - z urzędu - dowodu z opinii łącznej (kompleksowej)?”.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną organ rentowy wniósł o wydanie postanowienia odmawiającego przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna odwołującej się nie kwalifikuje się do przyjęcia jej do merytorycznego rozpoznania. Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W związku z tym wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powinien wskazywać, że zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wymienionych w powołanym przepisie, a jego uzasadnienie zawierać argumenty świadczące o tym, że rzeczywiście, biorąc pod uwagę sformułowane w ustawie kryteria, istnieje potrzeba rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy.

Wniesiona w sprawie skarga kasacyjna zawiera wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania uzasadniony w ten sposób, że „zachodzi potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości” (art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.). Nie można jednak uznać, że skarżąca wykazała istnienie przesłanki przyjęcia skargi do rozpoznania określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.

Zgodnie z dotychczasowym orzecnictwem Sądu Najwyższego skarżący – opierając wniosek o przyjęcie jego skargi do rozpoznania na przyczynie przyjęcia skargi określonej w przepisie art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. – powinien określić, które przepisy wymagają wykładni, ale także wskazać, na czym polegają poważne wątpliwości związane ze stosowaniem tych przepisów wraz z podaniem doktrynalnego lub orzeczniczego źródła tych wątpliwości (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, Biuletyn SN 2002 nr 7, s. 10). Konieczne jest opisanie tych wątpliwości, wskazanie argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen prawnych, a także przedstawienie własnej propozycji interpretacyjnej (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 3 listopada 2003 r., II UK 184/03, z dnia 22 czerwca 2004 r., III UK 103/04, czy też z dnia 17 grudnia 2007 r., I PK 233/07 – OSNP 2009 nr 3-4, poz. 43). Jeżeli zaś skarżący powołuje się na rozbieżności w orzecnictwie sądowym, to zobowiązany jest przytoczyć te rozbieżne orzeczenia Sądów, przy czym musi wykazać, że występująca w nich rozbieżność ma swoje źródło w różnej wykładni przepisu albo wykazać, że wykładnia dokonana przez Sąd drugiej instancji sprzeczna jest z jednolitym stanowiskiem doktryny lub orzecnictwa Sądu Najwyższego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 marca 2008 r., II CSK 21/08 – LEX nr 794605). Chodzi przy tym o rozbieżności w wykładni przepisu prawa, a nie o rozbieżności w jego zastosowaniu. Ponadto, ze względu na publiczne cele, jakie ma do spełnienia rozpoznanie przez Sąd Najwyższy skargi kasacyjnej, skarżący powinien także wykazać celowość dokonania wykładni przepisu przez Sąd Najwyższy ze względu na potrzeby praktyki sądowej (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 19 października 2012 r., III SK 15/12 – LEX nr 1228636 oraz z dnia 19 października 2012 r., III SK 13/12 – LEX nr 1228618).

Pomimo tego, że autor rozpatrywanej skargi kasacyjnej powołuje się na potrzebę wykładni przepisu art. 107 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz art. 278 § 1 k.p.c. to swoje twierdzenia w tym zakresie ogranicza tylko do swoistej deklaracji o potrzebie dokonania wykładni wskazanych przepisów prawa w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. Brakuje w takim ujęciu uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania odpowiedniej juretrycznej argumentacji, którą wykazałby, że w sprawie rzeczywiście

istnieje potrzeba wykładni powołanych we wniosku przepisów. Zamiast tego autor skargi ogranicza się – w uzasadnieniu wniosku – do postawienia ogólnikowych pytań, bez powiązania ich z odpowiednią jurydyczną argumentacją. Ponadto drugie z postawionych pytań pomimo tego, że dotyczy kwestii wydania w postępowaniu sądowym przez biegłych sądowych opinii łącznej nie uwzględnia w ogóle w swojej konstrukcji regulacji zawartej w przepisie art. 285 § 2 k.p.c., określającej właśnie sygnalizowaną kwestię.

W celu ustalenia kwestii zdolności odwołującej się do pracy w kontekście prawa do spornego w sprawie świadczenia rentowego Sąd pierwszej instancji prowadził w sprawie szerokie postępowanie dowodowe. Sąd podzielił zgodne konkluzje opinii biegłych lekarzy specjalistów z zakresu: neurologii, ortopedii, okulistyki, onkologii i medycyny pracy o braku u wnioskodawczynie niezdolności do pracy. Biegli dysponowali wiadomościami specjalistycznymi, niezbędnymi do stwierdzenia okoliczności mających istotne znaczenie dla sprawy (dobór biegłych uwzględniał bowiem zasadnicze występujące u odwołującej schorzenia). Według Sądu Apelacyjnego wydanie opinii poprzedzone było analizą dokumentacji medycznej wnioskodawczynie, przeprowadzonymi z nią wywiadami i badaniami przedmiotowymi. Biegli w wyczerpujący sposób uzasadnili przyjętą przez siebie konkluzję o braku niezdolności do pracy badanej, przez dokładne opisanie stopnia zaawansowania występujących u niej schorzeń. Wszyscy lekarze wypowiadający się w toku postępowania administracyjnego i sądowego na temat wpływu stanu zdrowia wnioskodawczynie na jej zdolność do pracy uznali ją za zdolną do zatrudnienia zgodnego z posiadanymi kwalifikacjami (z wykształcenia pielęgniarka). Sąd Apelacyjny podkreślił, że biegli nie zakwestionowali istnienia schorzeń wnioskodawczynie, jedynie stwierdzili, że nie upośledzają one funkcji jej organizmu w stopniu pozwalającym na uznanie jej za niezdolną do pracy w rozumieniu art. 12 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Stwierdzając, że nie zachodzą przyczyny przyjęcia skargi, określone w art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy postanowił zgodnie z art. 398⁹ § 2 k.p.c.